

Αριθ. 7/1978

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΑ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΦΙΛΟΤΕΛΙΣΜΟΥ
ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ 100 ΑΘΗΝΑΙ 131

POSTES HELLENIQUES
SERVICE PHILATELIQUE
100 RUE EOLOU ATHENES 131

GREEK POST OFFICE
PHILATELIC SERVICE
100 AIOLOU STREET — ATHENS 131

GRIECHISCHE POST
PHILATELISTISCHER DIENST
ÄOLOU STRASSE 100 — ATHEN 131

ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΗΣ ΣΕΙΡΑΣ
«ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΑΡΑΜΥΘΟΙ»

SERIE DE TIMBRES COMMEMORATIFS
«CONTES DE FEES GRECS»

STAMPS OF COMMEMORATIVE SET
«GREEK FAIRY TALE»

SONDERMARKENSERIE
«DAS GRIECHISCHE MARCHEN»

ΚΛΑΣΕΙΣ — ΠΟΣΟΤΗΤΕΣ — ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ:

- α) Κλάση δραχ. 2. Τεμάχια: 6.000.000 ('Η φτωχή γυναίκα μὲ τὰ 5 παιδιά).
- β) Κλάση δραχ. 3 Τεμάχια: 6.000.000 ('Η φτωχή Γυναίκα καὶ οἱ 12 μῆνες).
- γ) Κλάση δραχ. 4 Τεμάχια: 2.300.000 ('Η φτωχή Γυναίκα καὶ τὰ φλουριά).
- δ) Κλάση δραχ. 20 Τεμάχια: 700.000 ('Η τιμωρία τῆς ἀπληστίας).

ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ—ΑΠΟΔΟΣΗ: 31 × 43,5 χιλιοστά, σὲ φύλλα τῶν 50 τεμαχίων.

ΣΧΕΔΙΑΣΗ: Τοῦ ζωγράφου Κων/νου Κουραμπᾶ (Βραβεῖο Πανελλήνιου Καλλιτεχνικοῦ Διαγωνισμοῦ).

ΜΕΘΟΔΟΣ ΕΚΤΥΠΩΣΕΩΣ: Πολυχρωμία (OFFSET).

ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΦΑΚΕΛΩΝ ΠΡΩΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ: Οι 12 ἀστερισμοὶ (ζώδια) τοῦ ἔτους (Σύνθεση καλλιτεχνῶν ΕΛΤΑ).

ΔΙΑΘΕΣΗ ΦΑΚΕΛΩΝ Π.Η.Κ.: Μὲ προεγγραφὲς στὰ κατὰ τόπους Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα, μέχρι καὶ 23-10-1978

Θὰ πωλοῦνται ἐπίσης σὲ μικροποσότητες ἀπὸ τὸ Κεντρικὸ Φιλοτελικὸ Γραφεῖο μέχρι 21-11-1978 ἑκτὸς ἄν ἔξαντληθοῦν νωρίτερα.

ΤΙΜΗ Φ.Π.Η.Κ.: 33 δραχμὲς ὁ καθένας.

ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ—ΠΩΛΗΣΗ: Θὰ κυκλοφορήσουν τὴν 6η Νοεμβρίου 1978 καὶ θὰ πωλοῦνται ἀπὸ τὰ Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα μέχρι καὶ 5 Νοεμβρίου 1979 ἑκτὸς ἄν ἔξαντληθοῦν νωρίτερα.

ΟΙ ΔΩΔΕΚΑ ΜΗΝΕΣ

Τὸ παραμύθι σὰν εἶδος τοῦ λόγου μποροῦμε νὰ ποῦμε πῶς ἔχει πανανθρώπινὸ χαρακτήρα, χωρὶς αὐτὸ βέβαια νὰ σημαίνει πῶς δὲν ὑπάρχουν διαφοροποιήσεις σὲ συνάρτηση μὲ τὶς ἀνθρωπογεωγραφικὲς συνθῆκες διαβίωσης ἐνὸς ἔθνους. Στὸ παραμύθι μποροῦμε ὅλα τὰ στοιχεῖα τοῦ λαϊκοῦ πεζοῦ λόγου ποὺ μὲ ζωντάνια καὶ λιτότητα ἐκφραστὶς μᾶς μεταφέρει στὸν ὑπερβατικὸ κόσμο τῆς δράσης τῶν ἡρώων του.

Δὲν νομίζω πῶς ὑπάρχει ἄπομο ποὺ νὰ μὴ θαυμάθηκε στὰ παιδικὰ του χρόνια ἀπὸ τὴ φανταστικὴ ἀτμόσφαιρα ποὺ αὐτόματα δημιουργεῖται ἀπὸ τὸ ξετύλιγμα τῆς δράσης.

Στὸ παραμύθι ὅλα εἶναι δυνατά. Τὸ ὑπερφυσικὸ εἶναι στενὰ δεμένο μὲ τὴν πραγματικότητα. Οἱ ἀνθρώποι αὐτόματα μεταμορφώνονται σὲ ζῶα, πουλιά καὶ τὸ ἀντίθετο. Πεθαίνουν καὶ ξανάρχονται σὲ ζωή. Τὸ ἀρχοντόπουλο παντρεύεται τὴ φτωχὴ χωριστοπούλα.

Οἱ ἀνθρώποι εἶναι ἀπλὰ χαρακτηρισμένοι καλοὶ ἢ κακοὶ, χωρὶς ψυχολογικὰ προβλήματα, πάμπλουτοι ἢ πένητες, πανέμορφοι ἢ τέρατα, πανέξυπνοι ἢ ἀφελεῖς. Ό μέσος ἀνθρωπος δὲν ἔχει θέση στὸ παραμύθι.

"Ολη ἡ μαγεία τοῦ κόσμου τῆς φαντασίας καὶ ἡ συνύπαρξη πραγματικοῦ καὶ ὑπερφυσικοῦ ἔχει γιὰ τὸ παιδὶ καὶ γιὰ ὅσους ἀρνοῦνται νὰ ἐνηλικωθοῦν ἔνα βαθὺ ἡθικοδιδακτικὸ χαρακτήρα. Τὸ ἑλληνικὸ παραμύθι σὲ ἀντίθεση μὲ τὸ δημοτικὸ τραγούδι, ποὺ ἔγινε ἀντικείμενο πλατύτερης προσοχῆς καὶ μελέτης, μόνο τὰ τελευταῖα χρόνια πῆρε τὴ θέση ποὺ τοῦ ἀρμόζει στὰ πλαίσια τῆς ἑλληνικῆς λαογραφικῆς ἐπιστήμης, χωρὶς ὄπωσδηποτε νὰ ξεφύγει ἀκόμα ἀπὸ τὸ στάδιο «συλλογὴ ὑλικοῦ».

Τὸ παραμύθι «οἱ δώδεκα μῆνες» ποὺ ἀποφασίσθηκε νὰ βγεῖ σὲ σειρὰ ἀπὸ τέσσερα γραμματόσημα, εἶναι νομίζω ἔνα ἀπὸ τὰ ποὺ χαρακτηριστικὰ παραμύθια:

Οἱ μῆνες προσωποποιοῦνται σὲ ὅμαδες παλληκαριῶν: "Ἀνοιξη, Θέρος, Φθινόπωρο Χειμώνας. "Έχουμε τὴν τυποποιημένη πλούσια καὶ κακιὰ ἀρχόντισσα καὶ τὴ φτωχὴ καὶ καλόκαρδη παραδουλεύτρα ποὺ θρέφει τὰ πέντε παιδιά της μὲ τὸ ζυμάρι ποὺ κολλάει στὰ δάχτυλά της ὅταν ζυμώνει τὸ ψωμὶ τῆς κακιᾶς ἀρχόντισσας ποὺ στὸ τέλος τὸ ἀντιλαμβάνεται καὶ τὴ διώχνει.

Δρόμο παιρνεῖ, δρόμο ἀφίνει, βρίσκει τοὺς μῆνες κι ἔχει διὸ καλὰ λόγια γιὰ κάθε ἐποχὴ τοῦ χρόνου, τὴ χάρη τῆς "Ἀνοιξης, τὴ θαλπαρὴ τοῦ Θέρους, τὸ μέστωμα τοῦ Φθινόπωρου, τὴ δύναμη τοῦ Χειμώνα. "Ἐτσι ἀνταμεβίζεται ἀπὸ τοὺς μῆνες καὶ παιρνεῖ τὸ πιθάρι μὲ τὰ χροσὰ φλουριά, σὲ ἀντίθεση μὲ τὴν κακιὰ ἀρχόντισσα ποὺ μόνο παράπονα ἔχει στὸ στόμα της γιὰ δλες τὶς ἐποχές τοῦ χρόνου ποὺ καμμιὰ δὲν τῆς ταιριάζει. Αὕτη γιὰ τιμωρία της παιρνεῖ τὸ κιούπι μὲ τὰ φίδια.

"Ἄθελά του τὸ παιδὶ ἀγκιστρώνεται στὰ χείλια τῆς γιαγιᾶς καὶ ζεῖ μαζὶ τῆς τὶς τόσα γνώριμες ἐποχές μὲ τὶς ἐναλλαγές τους καὶ μὲ τὶς χάρες τῆς καθεμίᾶς. Ή σημασία ποὺ ἔχει τὸ παραμύθι στὴ διεθνὴ γραμματεία, φάνηκε ἀπὸ τὴ συμμετοχὴ ἑκατοντάδων ἀντηροσώπων ὅλων τῶν κρατῶν στὸ Συνέδριο τῆς Διεθνοῦς 'Εταιρείας Λαϊκῶν Διηγήσεων στὸ Ἐλσίνκι τὸ 1974.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΕΦΑΛΑΣ
Διευθυντής τοῦ Λαογραφικοῦ καὶ
Ἐθνολογικοῦ Μουσείου Μακεδονίας

VALEURS — QUANTITES — REPRESENTATIONS

- a) Valeur Drachmes 2, 6,000,000 de pièces (La femme pauvre avec cinq enfants).
- b) Valeur Drachmes 3, 6,000,000 de pièces (La femme pauvre et les douze mois)
- c) Valeur Drachmes 4, 2,300,000 pièces (La femme pauvre et les écus)
- d) Valeur Drachmes 20, 700,000 pièces (Punition de l'avidité).

DIMENSIONS—PRESENTATIONS: 31 × 43,5 mm en feuilles de 50 timbres.

DESSIN: Fait par le peintre Constantin Courabas (Prix obtenu au Concours Artistique Panhellénique).

PROCEDE D'IMPSESSION: Offset multicolore.

REPRESENTATION DES ENVELOPPES DU PREMIER JOUR DE CIRCULATION: Les 12 signes du zodiaque.

DISTRIBUTION DES ENVELOPPES DU PREMIER JOUR DE CIRCULATION: En vertu de souscriptions auprès des divers Bureaux de Poste jusqu'au 23 Oct. 1978. Le Bureau Philatélique Central disposera également de telles enveloppes en petite quantité jusqu'au 21 Nov. 1978 à moins d'épuisement anticipé.

PRIX DES ENVELOPPES DU PREMIER JOUR DE CIRCULATION: 33 drachmes l'une.

CIRCULATION—VENTE: Les timbres seront mis en circulation le 6 Nov. 1978 et seront vendus auprès des Bureaux de Poste jusqu'au 5 Nov. 1979 à moins d'épuisement anticipé.

LES DOUZE MOIS

En tant que mode d'expression, il peut être soutenu que le conte de fées possède un caractère humain universel, sans que cela signifie certes qu'il n'existe pas de différences en fonction avec les conditions de vie anthropo-géographiques d'une nation. Nous pouvons rencontrer dans le conte de fées tous les éléments de la prose populaire, qui nous transporte avec une vivacité et simplicité d'expression vers le monde exagéré de l'action de ses héros.

Je ne crois pas qu'il existe quelqu'un n'ayant pas été émerveillé dans son enfance par l'atmosphère imaginaire qu'engendre automatiquement le déroulement de l'action.

Tout est possible dans le conte de fées. Le surnaturel est étroitement lié à la réalité. Les hommes se transforment automatiquement en animaux, oiseaux et vice versa. Ils meurent et reviennent à la vie. Le jeune seigneur épouse la pauvre paysanne.

Les hommes sont simplement caractérisés de bons ou méchants, sans problèmes psychologiques, riches ou pauvres, terriblement beaux ou monstrueusement laids, très intelligents ou naïfs. L'homme moyen n'a pas de place dans le conte de fées.

Toute cette féerie du monde de l'imagination et la coexistence du réel et du surnaturel présentent un profond aspect didactique et moral pour l'enfant et tous ceux refusant de devenir adultes.

A l'encontre de la chanson populaire, devenue l'objet d'une attention et d'une étude plus vastes, le conte de fées grec n'a occupé que tout récemment seulement la place, qui lui sied dans le cadre de la science laographique grecque sans toutefois s'écarte encore de l'étape de la "collection de matériel".

Le conte de fées "Les douze mois", qui a été choisi pour illustrer la série de quatre timbres, est, à mon avis, un des contes de fées les plus caractéristiques:

Les mois sont personnifiés en groupes de jeunes hommes: Printemps, Eté, Automne, Hiver. Nous retrouvons la riche et méchante dame typique et la pauvre et bonne servante qui nourrit ses cinq enfants avec la pâte collant sur ses doigts lorsqu'elle pétrit le pain de la méchante dame, qui s'en rend compte à la fin et la renvoie.

Elle prend la route et rencontre les mois; elle s'exprime avec bienveillance pour chaque saison de l'année, la grâce du Printemps, la chaleur de l'Eté, la maturité de l'Automne, la vigueur de l'Hiver. Les mois lui donnent ainsi une récompense et elle reçoit le pot avec les écus en or, contrairement à la méchante dame qui n'a que des plaintes à faire pour toutes les saisons de l'année, dont aucune ne lui convient. En punition, elle reçoit le pot avec les serpents.

Malgré lui, l'enfant s'accroche sur les lèvres de sa grand mère et vit avec elle les saisons bien familières avec leurs alternances et les grâces de chacune d'elles. L'importance du conte de fées pour l'éducation internationale s'est manifestée avec la participation de centaines de représentants de tous les pays au Congrès de la Société Internationale des Récits Populaires à Helsinki en 1974.

CONSTANTIN KEFALAS
Conservateur du Musée Laographique
et Ethnologique de Macédoine

CATEGORY — QUANTITY — DESIGN

- a) 2 Drachmae, 6.000.000 pieces (The poor woman with five children)
- b) 3 Drachmae, 6.000.000 pieces (The poor woman and the twelve months).
- c) 4 Drachmae, 2.300.000 pieces (The poor woman and the gold coins).
- d) 20 Drachmae, 700.000 pieces (The punishment of avidity).

SIZE—FORMAT: 31 × 43,5 mm., in 50-piece sheets.

DESIGN: Made by the painter Constantine Kourabas (Prize of the Panhellenic Artistic Competition).

PRINTING METHOD: Multicoloured Offset.

FIRST DAY COVERS: The twelve signs of the zodiac.

SALE OF FDCs: On subscription at local Post Offices until the 23 Oct. 1978. The Central Philatelic Office will also sell such FDCs in limited quantities until the 21 Nov. 1978 unless previously sold out.

PRICE OF FDCs: Drs. 33 each.

RELEASE—SALE: The stamps will be released on the 6 November 1978 and will remain on sale at local Post Offices until the 5 November 1979 unless previously sold out.

THE TWELVE MONTHS

As a way of expression, we may say that the fairy tale has a universally human character, without implying of course that there are no differences in function with the anthropo-geographical standard of living of a nation. In a fairy tale, we can find all the elements of popular prose which take us with vividness and simplicity in the exaggerated world of action of its heroes. I don't believe that there is somebody who has not been impressed in his childhood by the imaginary atmosphere which is automatically created by the development of action.

Everything is possible in a fairy tale. The supernatural element is tightly linked with reality. Men are automatically changed into animals, birds and vice versa. They die and they return to life. The young lord marries the poor country-woman.

Men are simply characterized as good or wicked, without psychological problems, very rich or poor, extremely beautiful or monsters, very clever or simple-minded. The average man has no place in the fairy tale.

All this magic world of imagination and the coexistence of the real and the supernatural possess a deep moral and didactic character for the child and all those who refuse to become adults. In opposition to the folk song, which has become the object of a wider attention and study, the Greek fairy tale has only recently occupied the rank that belongs to it in the framework of Greek laographical science, without certainly leaving the stage of "material collection" yet.

To my opinion, the fairy tale "The twelve months", which has been chosen for a set of four stamps, is one of the most typical fairy tales:

Months are personified in groups of young men: Spring, Summer, Autumn, Winter. We find the standard rich and wicked lady and the poor and kinderhearted servant, who maintains her five children with the rest of dough that sticks on her fingers when she kneads the bread of the wicked lady, who sacks her when she understands it.

Away she goes and she meets the months and says good things about each season of the year, the gracefulness of Spring, the warmth of Summer, the maturity of Autumn, the vigor of Winter. She is thus rewarded by the months and she receives the jar with the gold coins whereas the wicked lady who has only complaints against all the seasons of the year that she dislikes, receives as a punishment the jar with the snakes.

Willy-nilly, the child hangs on his grandmother's lips and follows with her all the familiar seasons with their variations and charms of each. The importance of the fairy tale for international education has become obvious with the participation of hundreds of delegates from all countries at the Congress of the International Society of Folk Stories in Helsinki in 1974.

CONSTANTINE KEFALAS
Curator of the Laographical and Ethnological Museum of Macedonia

WERTE — MENGEN — ABBILDUNGEN

- a) Dr. 2,— Stück: 6.000.000 (Die arme Frau mit den 5 Kindern).
- b) Dr. 3,— Stück: 6.000.000 (Die arme Frau und die 12 Monate).
- c) Dr. 4,— Stück: 2.300.000 (Die arme Frau und die Goldstücke).
- d) 20,— Stück: 700.000 (Die Strafe der Unzufriedenen).

FORMAT: 31 × 43,5 mm, in Bogen zu je 50 Stück.

ENTWURF: des Malers Konstantin Kourampas (Preis beim pangriechischen Künstlerwettbewerb).

DRUCKVERFAHREN: vielfarbiges Offset.

ABBILDUNG AUF DEM ERSTTAGSUMSCHLAG: Die 12 Sternbilder des Tierkreises.

ERWERB VON ESSTAGSUMSCHLÄGEN: Nach Voranmeldung bei den lokalen Postämtern, bis 23 Oktober 1978. In kleineren Mengen bis 21 November beim philatelistischen Dienst erhältlich, wenn nicht früher bergriffen.

PREIS DER ERSTTAGSUMSCHLÄGE: je 31 Drachmen.

UMLAUF—VERKAUF: Die Serie wird am 6. November 1978 in Umlauf gesetzt, und bis 5. November 1977 bei der griechischen Post verkauft, wenn nicht früher vergriffen.

DIE ZWÖLF MONATE

Man kann sagen, daß das Märchen als Dichtung universalen Charakter hat, was natürlich nicht heißt, daß es keinen Veränderungen im Zusammenhang mit den Volkskundlichen Lebensumständen eines Volkes unterliegt. Im Märchen finden sich alle Elemente der Prosa-Volksdichtung, die uns mit lebendigem, leichtem Ausdruck in die phantastische Welt der Handlung seiner Helden führt.

Ich glaube nicht, daß es jemand gibt, der nicht in seiner Kindheit von der phantastischen Atmosphäre geblendet wurde, die sich automatisch aus der Abwicklung der Handlung ergibt.

Wirklichen eng verbunden. Menschen verwandeln sich automatisch in Tiere, Vögel und umgekehrt. Sie sterben, und kehren ins Leben zurück. Der Prinz heiratet das arme Bauernmädchen. Die Menschen sind als gut oder böse bezeichnet, ohne psychologische Probleme, sind steinreich oder blutarm, wunderschön oder häßlich, klug oder dumm. Für den Mittelmenschen ist im Märchen kein Platz.

Dieser ganze Zauber einer Welt der Phantasie und das gleichzeitige Vorhandensein des Reellen und Unreellen—hat für das Kind aber auch für diejenigen, die sich weigern erwachsen zu werden, einen tiefen, moralbildenden Charakter.

Im Gegensatz zum griechischen Volkslied, welches Gegenstand breiterer Beachtung und Studien war, eroberte das griechische Märchen erst in den letzten Jahrzehnten den Platz, der ihm im Rahmen der griechischen Volkskunde gebührt, ohne aber das Stadium der "Materialsammlung" überschritten zu haben.

Das Märchen "Die 12 Monate", das man in einer Serie zu vier Marken herauszugeben beschlossen hat, ist wie ich glaube, eines der markantesten Märchen. Die Monate werden durch Gruppen von jungen Burschen personifiziert, Frühling, Sommer, Herbst und Winter. Da kommt die typische reiche aber böse Herrin vor, und die arme, gutherzige Magd, die ihre fünf Kinder von dem ernährt, was an ihren Händen kleßen bleibt, wenn sie das Brot der bösen Herrin knetet. Wie diese davon Kenntnis erhält, jagt sie die arme Magd aus ihrem Dienst.

Strabauf-strabab wandert die arme Magd, bis sie eines Tages den zwölf Monaten begegnet. Für jede Jahreszeit hat sie ein gutes Wort, für die Grazie des Frühlings, die Geborgenheit des Sommers, die Reife des Herbstes, die Macht des Winters. Von den zwölf Monaten wird sie mit einem Tonkrug voller Goldstücke belohnt, im Gegensatz zur bösen Herrin, die über jede Jahreszeit nur Klagen im Munde führt, und mit keiner zufrieden ist. Sie bekommt zur Strafe einen Topf mit Schlangen.

Ohne es zu wollen, hängt das Kind an den Lippen der Großmutter und durchlebt mit ihr die bekannten Jahreszeiten in ihrer Vielfältigkeit und dem Reiz einer jeden. Von welcher Bedeutung das Märchen ist, wurde ersichtlich aus der Teilnahme Hunderter von Vertretern aus allen Ländern, beim Kongreß der internationalen Gesellschaft für volkstümliche Erzählungen, im Jahre 1974, in Helsinki.

CONSTANTIN KEFALAS
Director des mazedonischen Museums für Volks- und Nationalkunde